

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0504

A KAP eszközei a mezőgazdasági piacokon tapasztalt áringadozás csökkentésére

Az Európai Parlament 2016. december 14-i állásfoglalása a mezőgazdasági piacokon tapasztalható áringadozás csökkentésére szolgáló KAP-eszközökről (2016/2034(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió közös agrárpolitikáját meghatározó 1305/2013/EU, 1306/2013/EU, 1307/2013/EU és 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletekre,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság számára 2016 márciusában készült, „A tagállamok által a 2014–2020 közötti időszakra kidolgozott kockázatkezelési eszközök áttekintése: nemzeti és uniós keretek” című tanulmányra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0339/2016),
- A. mivel a mezőgazdasági piacok mindig is ki voltak téve a bizonytalanságnak és az áringadozásnak, és ezek az elmúlt néhány évben – a gyors egymásutánban bekövetkező keresleti, kínálati és ársokkok miatt – strukturális jellemzőivé váltak a világ és Európa mezőgazdasági piacának;
- B. mivel a mezőgazdaságnak szembe kell néznie a világnépesség növekedése jelentette kihívással, miközben a bolygó népességének nagy része továbbra is hiányosan táplálkozik, a mezőgazdasági piacoknak a termelésben és a kereslet és a kínálat közötti egyensúlyhiányokban bekövetkező változások miatti ingadozása pedig csak fokozódni fog;
- C. mivel az éghajlatváltozás és a mezőgazdasági kártevők kedvezőtlen hatást gyakorolnak a mezőgazdaság termelési szintjeire, és az éghajlatváltozás megnyilvánulásai, mint például a szárazság és az árvizek, hozzájárulnak az árak ingadozásához;
- D. mivel a makrogazdasági feltételek – többek között olyan strukturális tényezők, mint az árfolyamok, az energia- és a műtrágyaárak, a kamatok, valamint a spekulációk a mezőgazdasági piacokon – kulcsszerepet tölthetnek be az áringadozásban;

- E. mivel a mezőgazdasági piacok EU-n kívüli főbb globális szereplői olyan szakpolitikákat alakítanak ki, melyek célja az áringadozás csökkentése, és mivel a mezőgazdasági G20-csoport keretében – a fenntartható fejlődés összefüggésében – is születtek ilyen értelmű kötelezettségvállalások azáltal, hogy intézkedést hoztak a mezőgazdasági nyersanyagok áraiban jelentkező túlzott mértékű ingadozás élelmezésbiztonságra gyakorolt negatív hatásainak leküzdése érdekében;
- F. mivel a világ valamennyi régiója saját termelési modellel rendelkezik, valamint különböző intézkedések vannak érvényben a környezet védelmét és az állatjólétet illetően, amelyeknek súlyos következményeik lehetnek a termelés költség-ár arányaira, és mivel az európai mezőgazdasági termelőknek versenyképeseknek kell lenniük a világpiacra;
- G. mivel a mezőgazdasági termékek árának ingadozását politikai döntések – például kereskedelmi embargók bevezetése – is erősíthetik;
- H. mivel az Európai Unió jelenleg nem rendelkezik valódi védőhálóval a piaci ingadozások megfékezésére, ami komoly visszatartó erő a mezőgazdasági termelők szempontjából tevékenységüknek az Unió területén való folytatását illetően;
- I. mivel az utóbbi évtizedekben a piacok megnyitása és a gazdaság globalizációját eredményező döntések – különösen a WTO-megállapodások és a kétoldalú kereskedelmi megállapodások ösztönzésére – nagyobb piaci rugalmasságot tettek lehetővé, ugyanakkor szerepet játszottak abban is, hogy a mezőgazdaságban erősödött az áringadozás;
- J. mivel a mezőgazdasági termelők a termelési költségek folyamatos növekedését és a mezőgazdasági üzemek fokozódó eladósodását tapasztalják, és mivel az Unióban 2005 és 2010 között 2,4 millió gazdaságot számoltak fel, így számos munkahely szűnt meg a vidéki térségekben;
- K. mivel a kereslet és a kínálat találkozási pontjaként működő mezőgazdasági piacok természetükből adódóan instabilak, és mivel a pénzügyi szereplők jelenléte tovább erősíti ezt az instabilitást, illetve a globális élelmiszer-kereslet és mezőgazdasági termékkínálat korlátozott rugalmassága hozzájárul a piaci résztvevők közötti valós vagy vélt egyenlőtlenségek hatásának fokozódásához, amely esetenként megdöbbentő hatással van a mezőgazdasági termékek árára;
- L. mivel a globális gazdaság pénzügyiesedése és az ezzel együtt járó spekuláció befolyásolhatja a mezőgazdasági piacokat és hozzájárulhat egyensúlyhiányuk növekedéséhez és az árak ingadozásához, miközben a mezőgazdasági nyersanyagok csupán pénzügyi eszközként szolgálnak; amint azt a 2008-ban lezajlott szörnyű éhséglázadások is megerősítették, ez a túlzott pénzügyiesedés igen káros lehet, és etikailag elítélendő, ha a legszegényebbek, a legkevésbé jól táplált emberek élelmezésbiztonságát fenyegeti a világon;
- M. mivel az Európai Uniónak felelőssége hozzájárulni az európai élelmezésbiztonsághoz és az európai mezőgazdasági termelők és kertészek világpiaci versenypozíciójának megerősítéséhez;

- N. mivel a mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari ágazat fontos szerepet játszik az Unió gazdaságában, és képes hozzájárulni a fenntartható fejlődéshez;
- O. mivel az áringadozás jelentős mértékű bizonytalanságot eredményez a termelők és a fogyasztók körében, a termelők ugyanis alacsony árak esetén úgy vélik, veszélyben van bevételük, beruházási képességük és így tevékenységük hosszú távú életképessége, a fogyasztók számára pedig a magas árak veszélybe sodorhatják arra irányuló képességüket, hogy ellássák magukat élelmiszerrel, és hozzájussanak az alapvető termékekhez, és így válsághelyzeteket teremthetnek;
- P. mivel az áringadozás káros a mezőgazdasági tevékenység, valamint az agrár-élelmiszeripari ágazat számára, ami hátrányosan érinti a beruházásokat, a növekedést és a foglalkoztatást, és ami súlyosan káros hatással lehet a fogyasztók ellátására, az élelmezésbiztonságra és a KAP zökkenőmentes működésére;
- Q. mivel az áringadozás befolyásolja a mezőgazdasági termelők beruházási kapacitását, ezáltal a korszerűsítés, az innováció, a fiatal termelők és a generációs megújulás ellenében hat;
- R. mivel a jó minőségű élelmiszereket adó fenntartható gazdálkodás csak akkor biztosítható, ha a mezőgazdasági termelők olyan megfelelő termelői árakat kapnak, amelyek fedezik a fenntartható termelés valamennyi költségét;
- S. mivel a „digitális forradalom” összefüggésében a piacok nagyobb átláthatósága és az információhoz kellő időben való hozzáférés hozzájárulhat – több más eszköz mellett – a piac és az árak ingadozásának korlátozásához a gazdasági szereplőknek a mezőgazdasági piacok fejleményeire való jobb és objektívebb rálátása révén, elősegítve a mezőgazdasági termelők bevételeinek hatékonyabb védelmét és korlátozva a mezőgazdasági piacokon zajló spekulációt;
- T. mivel a 2013-ban megreformált KAP a vidékfejlesztési politika keretében rendelkezik kockázatkezelési eszközökkel, és mivel csupán a második pillér költségvetése 2%-ának és a KAP-költségvetés 0,4%-ának megfelelő összeget költenek ezekre az eszközökre;

Jelenlegi helyzet és célok

1. úgy véli, hogy különböző okok, például a mezőgazdasági piacok instabilitása és tökéletlensége, a mezőgazdasági piacok globalizált jellege és összetettsége, a kínálat kiszámíthatatlan időjárás miatti fokozott változékonysága, a fokozott egészségügyi kockázatok, valamint az élelmiszerellátás bizonytalan egyensúlya miatt a mezőgazdasági termelők még jobban ki lesznek téve az áringadozásnak;
2. szükségesnek tartja, hogy mélyrehatóbb és következetesebb szakpolitikát fogadjanak el, uniós és tagállami szintű, célzott eszközökkel a többfunkciós és fenntartható mezőgazdasági termelés, valamint a méltányos és jövedelmező árak biztosítása érdekében, csökkentve különösen az áringadozásnak leginkább kitett szereplőkre ható hátrányos hatásokat;
3. megállapítja, hogy a mezőgazdaság különböző ágazatai eltérő mértékben vannak kitéve az áringadozásnak, valamint hogy a közpolitikai eszközök kalibrálását vagy az érintett szereplők enyhítési stratégiáit a termelés egyes ágazataihoz, valamint a mezőgazdasági termelők előtt álló valós, jelenlegi vagy jövőbeli kockázatokhoz kellene igazítani;

4. megállapítja, hogy míg az Európai Unió leépíti mezőgazdasága stratégiai támogatását, világpiaci versenytársai – nevezetesen az Egyesült Államok és Kína – közpénzből folyósított, igen komoly és egyre nagyobb összegeket bocsátanak rendelkezésre új kockázatpolitikai modellek kidolgozására és a mezőgazdasági termelőket az áringadozás negatív hatásaitól védő eszközökre;
5. rámutat, hogy az Európai Unió az egyetlen olyan mezőgazdasági szereplő, amely mezőgazdasági politikáját a termeléstől függetlenített támogatásokra alapozza, miközben a mezőgazdaság stratégiai támogatását az évek során leépíti;
6. megjegyzi, hogy 2014-es agrártörvényében (Farm Bill) az Egyesült Államok egyedi biztosításokat hozott létre a különböző mezőgazdasági ágazatok számára;
7. rámutat, hogy a KAP az elmúlt évtizedekben jelentős fejlődésen ment keresztül, azonban fő céljai: a mezőgazdasági termelők megfelelő életszínvonalának biztosítása és a megfizethető árakon történő stabil és biztonságos élelmiszer-ellátás továbbra is érvényes;
8. kiemeli e tekintetben, hogy alapvető szükség van közös európai szakpolitikára annak az ágazatnak a tekintetében, amely gondoskodik az élelmezés- és élelmiszer-biztonságról, és amely főszerepet játszik a természeti erőforrások felhasználásában és a vidéki térségek fenntartható gazdasági és környezeti fejlődésében;
9. hangsúlyozza a KAP és más uniós szakpolitikák közötti szinergiák használatának fontosságát;
10. megállapítja, hogy a KAP legutóbbi reformjai a közvetlen támogatásokat majdnem teljesen függetlenítették a termeléstől, továbbvitték a közvetlen kifizetések felé tartó konvergenciát, és nagyobb mértékben beépítették a társadalmi és különösen a környezetvédelmi megfontolásokat;
11. aggodalommal állapítja meg, hogy az évek során a KAP költségvetési forrásai csökkennek, különösen a közös piacszerkezéssel kapcsolatos fellépésre szántak, megnyitva a lehetőséget a KAP nemzeti hatáskörbe való visszahelyezésére, és aláásva az tisztességes feltételeket és egyenlő versenyfeltételeket az egységes uniós piacon;
12. hangsúlyozza, hogy az elmúlt 10 évben az uniós mezőgazdasági termelők éves jövedelme stagnált, sőt csökkent, miközben a termelési költségek folyamatosan emelkedtek, ez pedig a mezőgazdasági üzemek számának jelentős csökkenését eredményezte, ami a vidéki térségekben sok munkahely megszűnésével fenyeget;
13. úgy véli, hogy a Bizottságnak ki kell aknáznia az egységes közös piacszerkezés keretében rendelkezésre álló teljes pénzügyi mozgásteret;
14. sajnálattal állapítja meg, hogy az egységes közös piacszerkezésnek az áringadozás káros hatása csökkentésére és a piaci zavarok kezelésére szolgáló eszközeit lassan hajtják végre;
15. rámutat, hogy a vidékfejlesztési programok keretében nyújtott kockázatkezelési eszközök, kölcsönös befektetési alapok, jövedelemstabilizáló és biztosítási eszközök többségét egyenlőtlenül és korlátozott költségvetési támogatással hajtják végre;

16. javasolja ezért, hogy a második pillér jelenlegi eszközeit erősítsék meg az európai mezőgazdaság versenyképességének növelése és a termelői szervezetek végrehajtási folyamatba való szoros bevonása érdekében;
17. kéri a Bizottságot, hogy készítsen mélyreható elemzést a jelenlegi KAP második pillére alatt rendelkezésre álló eszközök alacsony mértékű igénybevételének és az egységes közös piacszervezés nem kielégítő végrehajtásának okairól, a vonatkozó rendelkezések megfelelő felülvizsgálatának céljából;
18. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi KAP-ban fontos fenntartani a termeléstől független közvetlen támogatásokat és az egységes területalapú támogatási rendszert, amely közszolgáltatásokért járó ellentételezés és a mezőgazdasági termelők jövedelmének biztosításához elengedhetetlenül szükséges elem, továbbá bizonyos szintű pénzügyi stabilitást biztosít számukra;
19. hangsúlyozza azonban, hogy a – megfelelő és hatékony eszközökkel nélkülöző – jelenlegi KAP nem kezeli megfelelően a mezőgazdasági piacokon tapasztalható nagyobb áringadozást, és nem teszi lehetővé a mezőgazdasági termelők számára sem, hogy megoldásokat dolgozzanak ki arra, hogy lépést tudjanak tartani az árváltozásokkal;
20. kéri a Bizottságot, hogy tegyen sürgős intézkedéseket a legkülső, hegyvidéki és hátrányos helyzetű régiók – ahol a termeléshez, a betakarításhoz, valamint a termékeknek a termelés helyétől távol eső forgalmazásához kapcsolódó költségek sokkal magasabbak, mint más területeken – mezőgazdasági ágazatának támogatása érdekében, és ezen régiók mezőgazdasági ágazatára vonatkozóan alkalmazzon egyedi mutatókat a biztonsági háló intézkedéseinek aktiválásához;
21. úgy véli, hogy az Unió élelmiszer-önrendelkezése és élelmezésbiztonsága, valamint a versenyképes és fenntartható, az állampolgárok szükségleteit kielégítő mezőgazdasági ágazat fejlesztése Unió-szerte továbbra is stratégiai célja kell maradjon a KAP-nak, emellett pedig sürgősen biztosítani kell a mezőgazdasági termelők megfelelő életszínvonalát;
22. úgy véli, hogy a fenntartható élelmiszer-termelés nem létezhet az európai mezőgazdasági termelők nélkül, akik folyamatosan ki vannak téve az áringadozásnak, és szorosan függenek a stabil piacoktól és áraktól, valamint a megfelelő közfinanszírozástól és a mezőgazdasági üzemek és családi gazdaságok versenyképességét biztosító intézkedésektől;
23. kiemeli e tekintetben a fiatal mezőgazdasági termelők és a termelésbe újonnan bekapcsolódók szerepét az európai mezőgazdaság jövőjének biztosításában;

Javaslatok

Ágazati szervezetek és szerződéskötési rendszerek

24. úgy véli, hogy az elsődleges termelők az élelmiszer-ellátási lánc leggyengébb tagjai, különösen az európai és tagállami szinten is egyre koncentráltabb és egyre nagyobb kiskereskedelmi ágazattal szemben, ezért számukra engedélyezni kell, hogy szövetkezetekbe, termelői szervezetekbe vagy saját egyesületekbe és ágazatközi szervezetekbe tömörüljenek;

25. kéri a Bizottságot, hogy – összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 42. cikkével – segítse elő a szerződéskötési rendszert az uniós versenyjognak a mezőgazdasági ágazat egyedi igényeihez való igazításával, egyforma szabályokkal és végrehajtással valamennyi tagállamban; úgy véli, hogy a KAP célkitűzéseinek továbbra is a versenyszabályok felett kell állniuk, és a versenyjognak a mezőgazdasági ágazat sajátosságaihoz való hozzáigazítására irányuló bármiféle kezdeményezésnek az egységes közös piacszervezésről szóló rendeleten kell alapulnia;
26. hangsúlyozza, hogy a termelők tárgyalóerejét meg kell erősíteni az élelmiszerláncban, egységes, átlátható, kiegyensúlyozott, és kollektív tárgyalások során kialakított szerződések révén annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők olyan helyzetbe kerüljenek, amelyben meg tudják akadályozni a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat, növekszik versenyképességük, stabilabbá válnak bevételeik, hozzáadott értéket termelnek és beruháznak az innovációba;
27. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan uniós jogalkotási keretet, amely tiltja az élelmiszer-ellátási láncban a mezőgazdasági piacokon áringadozást előidézni képes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat;
28. hangsúlyozza, hogy e szerződéseknek megfelelő időtartamot kell előírniuk, és rögzíteniük kell az árakat, a fizetési határidőket és a mezőgazdasági termékek szállításával kapcsolatos egyéb feltételeket;
29. úgy véli, hogy a különféle mezőgazdasági ágazatok termelői számára lehetővé kell tenni, hogy a szerződési feltételekről kollektíven tárgyaljanak olyan termelői szervezeteken keresztül, amelyek mérete arányos azoknak az ipari vagy forgalmazó csoportoknak a méretével, amelyekkel tárgyalnak;
30. megjegyzi, hogy a hosszabb távra szóló, integrált ellátási láncra vonatkozó szerződések, a tőzsdén kívüli határidős ügyletek és a rögzített értékkülönbözetű szerződések kínálta lehetőségek, valamint az előállítási költségen alapuló árak meghatározott időre történő rögzítésének lehetősége eszközül szolgálhatna a termelők számára az áringadozásnak az árreagálásra gyakorolt hatása kezelésében;
31. úgy véli, hogy lehetővé kell tenni új eszközök alkalmazását a szerződéses kapcsolatokban, továbbá szerződéses mediációs eszközöket is elérhetővé kell tenni;
32. megállapítja, hogy az ágazatközi szervezetek létrehozása elősegíti a különböző szereplők (termelők, feldolgozók és forgalmazók) közötti bizalmat és párbeszédet, valamint lehetővé teszi a hozzáadott érték létrehozását olyan közös fellépések révén, amelyek célja a mezőgazdasági termelők segítése a piacok és a termelés jobb megismerésében, a bevált gyakorlatok és a piac átláthatóságának előmozdítása, a termelési potenciál előrejelzése, a kínálatszabályozás javításának elősegítése és olyan mintaszerződések elkészítése, amelyek megfelelnek az uniós szabályozásnak;
33. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az uniós szintű ágazatközi szervezeteket arra, hogy közösen védjék meg a termelők érdekeit a leginkább a határokon átnyúló piacokra orientált ágazatokban, így például a gyümölcs- és zöldségágazatban;
34. elismeri az európai szövetkezeteknek a termelők egyesítését és az értékláncban elfoglalt pozíciójuk javításának elősegítését célzó törekvéseit, és úgy véli, hogy bátorítani kell

őket arra, hogy játsszanak nagyobb szerepet a mezőgazdasági ágazatokban, ezzel enyhítve a túlzott piaci ingadozások hatásait;

Kockázatkezelési eszközök

35. ajánlja az éghajlati, egészségügyi és gazdasági kockázatkezelési eszközök, nevezetesen a mezőgazdasági termelésre vonatkozó különböző kockázatbiztosítások, jövedelemstabilizáló eszközök, egyedi tartalékképzési mechanizmusok és kölcsönös biztosítási alapok további fejlesztését a piacorientált KAP keretében annak érdekében, hogy korlátozzák az áringadozás hatásait, és ösztönözzék az előrettekintő mezőgazdasági gazdálkodást;
36. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a bevált gyakorlatok tagállamok közti cseréjét, és fejlesszen ki olyan új eszközöket, amelyek nem csupán méltányosak, hatékonyak és reaktívak, hanem megfizethetők és hozzáférhetők is a mezőgazdasági termelők számára, az áringadozással összefüggő kockázatok kezelése és annak érdekében, hogy megalapozzák a KAP jövőbeli reformjairól folytatandó vitát;
37. hangsúlyozza, hogy ezeknek a közvetlen kifizetési rendszer mellett alkalmazott eszközöknek elegendő forrást kell biztosítani annak érdekében, hogy növeljék a mezőgazdasági termelés ellenálló képességét és csökkentsék az utólagos válságkezelés szükségességét;
38. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelők kezdeményezésére létrehozott kölcsönös ágazati biztosítási alapok lehetővé teszik a mezőgazdasági termelők jövedelmének bizonyos fokú stabilizálását a termékeik eladásából származó haszon változásainak függvényében;
39. úgy véli, hogy ezeket a kölcsönös biztosítási alapok nem helyettesíthetik az uniós támogatást, és ötvözni kell őket a tagállami támogatással;
40. kéri a Bizottságot, hogy ösztönzők alkalmazásával kezdeményezze ilyen alapok létrehozását annak biztosítása mellett, hogy bármely jövőbeli kockázatkezelési rendszer feleljen meg a tagállamok által országos szinten elfogadott biztosítási rendszereknek, és amennyiben szükséges, egészítse ki azt;
41. úgy véli, hogy az áringadozást tagállami szinten is lehet kezelni, és felhívja a tagállamokat, hogy adójogszabályaik kialakítása során vegyék figyelembe a piaci ingadozást, és tegyék lehetővé a mezőgazdasági termelők számára adómentes egyedi tartalékképzési mechanizmusok létrehozását;
42. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelők a leginkább kiszolgáltatott gazdasági helyzetben lévő piaci szereplők, különösen azok, akik beruháztak mezőgazdasági üzemek fejlesztésébe;
43. úgy véli továbbá, hogy a beruházási lendület elvesztésének megakadályozására olyan további KAP-eszközöket kellene létrehozni, mint a hatékony készpénztámogatás vagy az elővigyázatossági megtakarítási rendszer;
44. kiemeli, hogy a mezőgazdasági üzemek csak akkor engedhetik meg maguknak az innovációt, ha a beruházási költségek alacsonyak és vannak likvid készletek;

hangsúlyozza, hogy a stabil jövedelem az egyik előfeltétele annak, hogy a mezőgazdasági termelők hitelhez jussanak;

45. tudomásul veszi, hogy a bankszektor megmozdulásai azonnali hatással vannak a mezőgazdasági termelőkre, és hogy a mezőgazdasági üzemekre nehezedő, egyre növekvő adósság további terheket ró az ágazatra ebben az amúgy is áringadozásokkal jellemzett időszakban;
46. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a mezőgazdasági termelőket jobban tájékoztassák az Európai Beruházási Bank vidéki gazdaság támogatásában és fejlesztésében betöltött kulcsfontosságú szerepéről, és arról, hogy hogyan használhatják ki az innovatív pénzügyi eszközöket;
47. úgy véli, hogy a mezőgazdasági termelőket és szervezeteiket jobban kell tájékoztatni a gazdaságaik korszerűsítésével, fenntarthatóságával és versenyképességével kapcsolatos lehetőségekről, ugyanakkor képzést kell számukra biztosítani a kockázatkezelésről, a piaci adatokról, az árreésekről és az áringadozásról;
48. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállami hatóságokkal és a mezőgazdasági termelői csoportokkal szorosan együttműködve fogadjon el a KAP második pillére és az egységes közös piacszervezés keretében elérhető kockázatkezelési eszközök ismertségének növelését célzó tájékoztatási tervet;
49. felhívja a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy erősítsék meg az említett szempontokat a mezőgazdasági oktatási és szakmai képzési programjukban;
50. úgy véli, hogy a legjobb eszköz a piacok stabilizálására és az áringadozás csökkentésére a kereslet és kínálat közti jobb egyensúly biztosítása;

Mezőgazdasági piac- és árfigyelő központok

51. úgy véli, hogy a mezőgazdasági piacoknak átláthatóknak kell lenniük, és ez leginkább úgy valósítható meg, hogy az árakról és költségekről rendelkezésre álló információkat még inkább időben és a termeléstől a forgalmazásig terjedő ellátási láncban részt vevő valamennyi érdekelt fél számára hozzáférhető és felhasználható módon teszik közzé, így korlátozva az árakkal kapcsolatos spekulációt és az áringadozást;
52. megjegyzi azonban, hogy az árak átláthatósága önmagában nem javítja a gazdálkodók áringadozással szembeni ellenálló képességét, és a piacszervezés olyan szerkezeti hiányosságait sem oldja meg, mint például a kínálat és a kereslet közötti egyensúlyhiány;
53. olyan európai térkép létrehozását ösztönzi, amely valós időben mutatja a mezőgazdasági termékek piaci elérhetőségét;
54. üdvözli a piac nyomon követésére szolgáló eszközök más ágazatokra való kiterjesztését;
55. hangsúlyozza, hogy az árképzések és -változások, valamint a kínálati trendek ismerete fontos ütőkártya a mezőgazdasági termelők kezében a szerződésekről más érdekeltekkel folytatott tárgyalások során;

56. javasolja, hogy az egész láncra kiterjedően, a termelői ártól a végső eladási árig a különböző mezőgazdasági ágazatokban hozzák létre az európai mezőgazdasági árak megfigyelőközpontjait, melyek elvégzik a mezőgazdasági piacok ágazatonkénti dinamikus elemzését;
57. javasolja, hogy vonják be a gazdasági szereplőket, amikor havonta vagy kéthavonta a változásokról szóló naprakész fontos adatokat, illetve rövid és középtávú előrejelzéseket készítik a szóban forgó piaci szegmensek konkrét igényeinek megfelelően;
58. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a szükséges forrásokat a megfigyelőközpontok számára annak érdekében, hogy ajánlásokat is tudjanak tenni, ne csupán a piaci zavarokat kövessék nyomon;

Válságmegelőzési és -kezelési eszközök

59. véleménye szerint a KAP hagyományos válságkezelési eszköztára (állami beavatkozás és magántárolás) a globális gazdaságban már nem kellően hatékony;
60. felhívja ezért a Bizottságot, hogy fejlesszen ki az állami és a magánszektorhoz tartozó, egymással kombinálható vagy egymást kölcsönösen kiegészítő eszközöket és testreszabott, kötelező erejű korai előrejelző mechanizmust a piac megfelelő működésének biztosítása, és a piaci válságok ellensúlyozása érdekében;
61. úgy véli, hogy a Bizottságnak az egységes közös piacszervezés keretében rendelkezésére álló összes eszközt használnia kellene a válságok leküzdésére;
62. sajnálattal állapítja meg, hogy – főképpen a költségvetési szabályok, különösen az évenkéntiség elve miatt – a válságtartalékokat kevéssé használják ki, és az Európai Bizottságnak van mérlegelési jogköre a tartalék forrásainak felszabadítását illetően;
63. kéri ezért, hogy a válságtartalékokat a KAP költségvetésén kívül hozzák létre, és hogy a válságkezelési eszközök finanszírozására fordítsák;
64. elvárja, hogy válságmegelőzési és irányítási eszközként anticiklikus intézkedéseket hozzanak létre, ötvözve őket a kockázatkezelési eszközökkel, amelyek révén az Unió képes beavatkozni a mezőgazdasági piacokon vis major válság esetén a jelentős árcsökkenés elkerülése érdekében;
65. kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt arról, hogy hogyan lehet anticiklikus támogatások használatával az áringadozás okozta válságok megelőzését és leküzdését szolgáló mechanizmusokat kialakítani, és hogy biztosítson nagyobb rugalmasságot az éves költségvetésekben a többéves pénzügyi keret korlátain belül az anticiklikus támogatások figyelembevétele érdekében;

o

o o

66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.